

Hiihtäjä

Laski hiihtäjä latua,
sujutteli suksillansa.
Tuiskuna lumi lehahti
sitä sauvain survaistessa.

Vaarat korkeat kamusi,
petäikössä puikkelehti,
alas kiiti tuulispäänä,
lintusena liihotteli.

Oli helppo hengitellä,
ilmaa raikasta imeä,
punaruusut poskillansa,
hyvä mieli hartioilla.

Sähäkät on sukset niillä

Suomi-äiti, maammosemme
meidän kallis kaitsijamme,
ihastellen ihmetteli
laatuksia lapsiansa.
Saipa miettehet sanoiksi,
ilon laati lausehiksi:
Onpas mulla potrat poijat,
tytöt liukasliikkeisiä
mittelöissä maailmalla,
kisailussa kaiken kansan.
Kohoavat kotkan lailla,
lintusena liihottavat,
lempoloilla lennot pitkät,
hurjat kaaret karpaaseilla.
Sähäkästi suihkii sukset,
survaisee savuten sauvat,
kuvajaisna kullan kiilto,
mielessä monet mitalit.
Kehenpä ois kehnot poijat,
typeriä tyttäremme,
kun ovat sukua suurta,

Hiihtäessä

Kirjoittanut Helmi Latva

kansakuntaa kuuluisata,
jääräpäiden jälkeläiset,
Pohjolan akan perua.
Sieltä ne sisun sivalti,
kiskaisi kipakan luonnon.